

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Concilivm Apvd Montem Sanctae Mariae. In Qvo A Comprovincialibvs
Episcopis confirmatum est decretum Adalberonis archiepiscopi
Rhemensis, qui monachos in Mosomensi coenobio pro canonicis
collocarat, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

ANNO
CHRISTI
983.

CONCILIVM ROMANVM,

IN CAUSA GISELERI MAGDEBVRGENSIS
episcopi secundi celebratum anno DCCCCXXCIII.
tempore Benedicti papæ VII.

NOTA.

^a *Concilium.*] Hoc tempore habitam fuisse Romæ Synodum, in qua inter alia agitata sit causa Giseleri Magdeburgensis episcopi, testatur Ditmarus libro 3. chron. Quod ait Giselerum malis artibus ab imperatore eam sedem obtinuisse, fidem nullam meretur; cum Adam probatæ fidei antiquus chronographus libro 2. cap. 14. Giselerum virum sanctum & Vvinulorum apostolum nominet. Vide Baronium anno 983.

Giselerus
secundus
Magdebur-
genhis epi-
scopus.

CONCILIVM APVD MONTEM
SANCTÆ MARIÆ.

IN QVO A COMPROVINCIALIBVS EPISCOPIS
confirmatum est decretum Adalberonis archiepiscopi
Rhemenfis, qui monachos in Mosomensi cœno-
bio pro canonicis collocarat, habitum anno Christi
DCCCCXXCIII.

¹ *Decretum Adalberonis archiepiscopi de reformatione cœnobii
Mosomensis, & monachis in eo constitutis.*

ADALBERO diuina propitiante clementia sanctæ Rhe-
menfis ecclesiæ archiepiscopus. Notum fiat vniuersis
cum præsentibus tum etiam futuris fidelibus, quondam
nobis episcopio gratia Dei ac benignitate regia contra-
dito, sanctorum quoque loca quædam honore integro re-
perisse plurimum valentia, quædam vero pristinae dignita-
tis statu deficiente prorsus neglecta. Inter quæ, etiam ille
Mosomi cœnobialis locus, antiquitatis studio certatim
constructus, ab exordio scilicet sanctimonialium vitæ
aptatus, postmodum vero canonicorum ordine ab Heri-
ueo prædecesore nostro melius informatus, atque in ho-
nore sanctæ Dei genitricis Mariæ digne consecratus, sed

nefandis vsibus vtroque negligenter incultus, rebus quidem partim subtractis, partim vero intercurrentibus malis, sinistra cessit fortuna. Quo igitur comperto, adhibito fidelium nostrorum diligenti consilio, liquido perpendens eundem locum, pro mundi infelicitate, in canonicali ordine stare non posse, æternorum spe, prout opportunum extitit, ibidem monastica religionis vitam ordinato abbate Ledaldo constitui, vt eiusdem loci religiosi cultores, tam rebus delegatis quam etiam forte delegandis vtentes, continua vota Deo soluentes, sint pro nobis, pro posteris nostris, ceterisque ordinibus iugiter orantes. Quocirca paternitatem loco nostri subrogandorum in illa caritate enixius imploramus, quo sub diuini amoris respectu huius rei gestæ conducibili negotio consentaneæ pietatis faueant zelo, idque liberalis auxilii indicienti basè dignentur curricula consolari atque fulcire: vt ex eo gratiam Dei feliciter adipiscentes, huius præstantioris emolumenti mereantur fore consortes. Sed & hoc ex decretis sanctorum patrum sub auctoritate pastorali omnimodis inhihemus, imo etiam cum diuini nominis obtestatione omnino interdiciamus, ne vnquam huiusmodi statutum qualibet temeritate ab vllò vestri ordinis violetur: quin potius in reliquum stabile & inconcussum iure perpetuo id ipsum venerabiliter conseruetur. Si per laicos in rem hanc iniuria inuehatur, in eos procul dubio excommunicationis iaculum cum anathemate intorqueatur. Anno igitur incarnationis Iesu Christi Domini nostri DCCCCXXCIII. prouinciali Synodo mensè Maio generaliter congregata apud montem sanctæ Mariæ in pago Tardanensi, hoc decretum solenniter recitatum est coram venerandis episcopis, abbatibus, ceterisque nonnullis fidelibus, huic nostræ institutioni pro assensu fauentibus, imo etiam collaudantibus atque confirmantibus. Quorum videlicet primus ego Adalbero iam præscriptus archipræful eidem Concilio Deo auctore pontificatus auctoritate præsidens, manu nostra subscribens idem corroborauit. Sed & ceteri non secus censuerunt manibus impositis solidari.

NOTA

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Decretum Adalberonis.*] Extat in appendice ad Flodoardum. *Hic etiam, inquit, Adalbero Mosomense cœnobium a priori dignitate prolapsum in monasticum ordinem reformauit, eiusdemque reformationis tenorem, ne per succedentia tempora immutaretur, huiusmodi auctoritatis suæ priuilegio confirmauit.*

VITA

IOANNIS PAPÆ XIV.

IOANNES, qui antea Petrus nominabatur, ex episcopo Papiensi & archicancellario Ottonis secundi anno Christi 984. sub regno Ottonis tertii factus est Romanus pontifex, huius nominis decimusquartus. Quod cum Bonifacio VII. apostolicæ sedis inuasori, qui necato pontifice & expilata basilica Vaticana, vt supra dixi, Constantinopolim fugerat, innotuisset, simulque Ottonem imperatorem, qui suo hunc patrocínio defendebat, e vita decessisse cognouisset, sedem iterum inuasurus Romam rediit, cathedram Petri inuolauit, & quem in ea sedentem inueniebat Ioannem, inde non tantum exturbauit, verum etiam vinculis alligatum in sancti Angeli munitiõnem, quæ a suorum factione detinebatur, magna cum tyrannide intrusit, detentumque ibidem mensibus quatuor, violentus & sacrilegus prædo tandem fame perire coegit: & ne quid illi qui partium imperatoris erant amplius sperarent, corpus extincti pontificis præ foribus munitiõnis Angelicæ ciuibus omnibus spectandum exhibuit. Illi vero dum intuitu macilenti cadaueris pontificem fame extinctum vidissent, & doluissent, venerandum corpus in basilicam sancti Petri delatum sepelierunt. Interea inuasor sedis, duorumque pontificum crudelissimus interfector, parricida nefandus, & truculentus prædo Bonifacius antipapa Petri cathedram, pro nefas, per tyrannidem occupauit. Post quatuor autem menses quibus sedem apostolicam violenter & iniuste detinuerat, ultore Deo punitus, morte repentina interiit.

Concil. Tom. 25.

Dd

Ioannes XIV. quando pontifex factus.

Bonifacius VII. pseudopapa Ioannem fame enecat.

Bonifacius quamdiu sedem illegitime detinuerit. Obitus Bonifacii qualis.